

1859

De Aeschyli choro in Agamemnone V. 352 SQQ.

Franz Volkmar Fritzsche

[Let us know how access to this document benefits you.](#)

Follow this and additional works at: <https://repository.brynmawr.edu/digitizedbooks>

 Part of the [Classical Literature and Philology Commons](#)

Custom Citation

Fritzsche, Franz Volkmar, and Eschyle. 1859. *De Aeschyli choro in Agamemnone V. 352 SQQ*. Rostock: sn.

This paper is posted at Scholarship, Research, and Creative Work at Bryn Mawr College. <https://repository.brynmawr.edu/digitizedbooks/119>

For more information, please contact repository@brynmawr.edu.

3
888A2
V.F.vl

INDEX
LECTIONUM

IN

ACADEMIA ROSTOCHIENSI

SEMESTRI AESTIVO A. MDCCCLIX

A DIE XV M. APRILIS

PUBLICAE PRIVATIMQUE HABENDARUM.

DE AESCHYLI CHORO IN AGAMEMNONE

V. 352 SQQ.

F. V. FRITZSCHII

PRAEFATUS EST.

LITERIS ADLERIANIS.

Eodem consilio eodemque modo, Commilitones, quo parodum Agamemmonis v. 104—242 in *Miscellaneis* I p. 1—13 admodum nuper persecutus sum, nunc alium ejusdem tragoediae chorum tractabo. Ceterum Petri Victorii libro, quae in hac Agamemmonis parte princeps editio est, ipse diligenter usus sum.

στq. α.

— ' — —	— ' — —
— ' — —	— ' — —
— ' — —	— — — —
— ' — —	— ' — —.

— ' — —	— — —
— ' — —	— — —
— ' — —	— — —
— ' — —	— — —
— ' — —	— ' — —
— ' — —	— ' — —.

— ' — —,	— ' — —,	— ' — — —
— ' — —	— ' — —.	

— ' — —	— — — —
— ' — —	— — — —
— ' — —	— — — —,
	— ' — — — —.

στq. β.

— ' — —	— ' — —
— ' — —	— ' — —,
	— ' — —.

) —) —) —) —) —) —) —
) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — — .

) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — — .

) — — —) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — — ,) — — —) — — — .

) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — — ,) — — —) — — — .

στο γ'.

) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — — .

) — — —) — — —) — — —) — — —) — — — .

) — — —) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — —) — — — .

) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — — .

) — — —) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — —) — — —
) — — —) — — —) — — —) — — — .

ἐπωδός.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —.

στρο. α.

- Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
 πάρεστι τοῦτό γ' ἐξεγνεῦσαι.
 ἔπραξαν, ὥς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
 355. θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
 ὅσοις ἀθίκτων χάρις
 πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
 πέφανται δ' ἐκγόνοισι
 ἀτολήμων Ἄρης
 360. πνεόντων μεῖζον, ἣ δικαίως,
 φλεόντων δωμάτων ὑπέρφεν.
 ὅπερ τὸ βέλτιστόν ἐσθ' ὧδ' ἀνήμεντον, ὥστε κἀπαρκεῖν
 εὖ πραπίδων λαχόντα.
 365. οὐ γάρ ἐστιν ἑπαλξίς
 πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
 λακτίσαντι μέγαν δίκας βομὸν εἰς ἀφάνειαν.

ἀντιστρο. α.

- Βιάται δ' ἅ τάλαινα Πειθῶ,
 370. προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.
 ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
 πρόπτει δὲ, φῶς αἰνολαμπές, σῖνος·

- κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
 τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
375. μελαμπαγῆς πέλει
 δικαιοθεῖς, ἔπει
 διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
 πόλει πρόστριμμὸν ἄφερτον ἐνθεῖς.
380. λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὐτις θεῶν· τὸν δὲ τῶνδ' ἐπίστρεπτον
 φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
 Οἶος καὶ Πάρις, ἐλθὼν
 ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
385. ἥσυχνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός.
 στο. β'.
- λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας
 κλόρους τε καὶ λογχίμους ναυβάτας θ' ὀπλισμούς,
 ἄρουσά τ' ἀντίφερον Ἰλίῳ φθορὰν,
 βέβακεν ῥίμψα διὰ πυλᾶν,
390. ἄτλητα τλάσας· πολλὰ δ' ἔστενον
 τάδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
 „ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
 ἰὼ λῆχος καὶ στίβοι φιλόνορες.
 πάρεστι τᾷδ' ἀτιμίας ἀλοιδόρους
395. σιγάς θ' ὑφειμένων ἰδεῖν.
 πόθῳ δ' ὑπερποντίας φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
 εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
 ἐχθεται χάρις ἀνδρῶν.
400. ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔρρει πᾶς Ἀφροδίτη.
 ἀντιστο. β'.
- ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
 πάρεσι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
 κρατεῖν γὰρ εὐτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρε,
405. παραλλάξασα διὰ χειρῶν
 βέβακεν ὄψις, οὐ μεθύστερον
 πτεροῖς ὀπαδοῦς ὕπνου κελεύθοις.“
 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφεστίους ἄγη
 τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
410. τὸ πᾶν δ' ἀφ' ἑλλάδος νεῶν συνορμένων
 πένθεια τλησικάρδιος
 δόμοις ἐκάστου πρόπει. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἤπια·
 οὓς μὲν γὰρ τις ἐπεμψεν
415. οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
 τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμους ἀφικνεῖται.

στρ. γ'.

ὁ χρυσαιμοιβὸς δ' Ἄρης σωματῶν
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς

420. πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φίλοισι πέμπει βραχὺ

ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους·

425. στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδοις·
τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἄλλοτρίας διαὶ γυναικός·

τάδε σιγὰ τις βαλῆσει.

430. φθονερόν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει
προδίκους Ἀτρεΐδαις.

οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος

θήκας Ἰλιάδος γᾶς

435. εὐμοροὶ κατέχουσιν· ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυσεν.

ἀντιστρ. γ'.

βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·

δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνειν χρεός

μένειν τ' ἀκοῦσαι τί μου

μέριμνα νυκτηρεφές.

440. τῶν πολυκτίωνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί. κελαινὰ δ' Ἐρινύες χρόνῳ

τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας παλιντυχεῖ τριβᾶ βίον

445. τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' αἰστοῖς τελέθοντος οὔτις ἀλκά·

τὸ δ' ὑπερχόπως κλύειν εὖ

βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὄχθοις

Διόθεν κεραυνός.

450. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.

μήτ' εἶην πτολιπόροθης,

μήτ' οὖν αὐτὸς ἄλους ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.

ἐπωδός.

πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου

455. πόλιν διήκει θοὰ

βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,

τίς [τόδ'] οἶδεν; εἰ δὲ μή,

θεῖόν ἐστί τοι ψύθος.

τίς ὦδε παιδινὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,

φλογὸς παραγγέλμασιν

460. νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'

ἀλλαγὰ λόγου καμεῖν;

γυναικὸς αἰγμᾶ πρόπτει

πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.

465. ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογῆρτον ὄλλεται κλέος.

Adnotatio ad Agamemn. v. 352 sqq.

V. 354. Libri contra sensum et metrum, ὡς ἐπραξεν ὡς ἔγραπεν. Hermannus primum ἐπραξεν ὡς ἔγραπεν, postea autem cum Franzio recte scripsit, ἐπραξαν ὡς ἔγραπεν. V. 358 sqq. Libri πέφανται

ἔγχονους (ἐγγόνους cod. Farn. et ἐχόνους scholiasta quoque) ἀτολήμων Ἄρη πνεόντων. Recte Hermannus cum Stanlejo (qui male ἐγγόνους) correxit ἐχόνους, de caeteris tamen errasse videtur. Qui primus Ἄρη interpolavit, a locutione μέγα πνέειν, quod est „superbire“, velut in locis Elmsleji ad Eur. Bacch. v. 640, ad Ἄρη πνέειν aberravit dictionem a Paridis ingenio prorsus alienam. Nempe pro Ἄρη corrigendum erat Ἀρης hoc modo: πέθανται δ' ἐχόνους | ἀτολήμων Ἀρης | πνεόντων — h. e. „apparuit autem posteris bellica virtus ignavorum justo vehementius infantium, aedibus supra modum felicitate affluentibus. Dicta haec sunt in Paridem, qui in Iliade et ignavus est et idem gloriosus. V. 362 sq. Libri ita legunt et interpungunt ὑπέρφευ ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀήμιαντον ὥστε κἀπαρκεῖν (ita Farn.; ὥστε κ' ἀπαρκεῖν ed. Victorii; ὥστ' ἀπαρκεῖν cod. Flor.). Dubitanter scripsi ὅπερ, pro ὑπὲρ cum Hermanno totumque locum ita constitui: ὅπερ τὸ βέλτιστον ἐσθ' ὅδ' ἀήμιαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν — i. e. „res quaecum optime agitur, sic ipsa salva est, ut etiam juvare possit bonae mentis competem.“ Ergo, inquit, divitiae non sunt τὸ βέλτιστον. Οὐ γάρ ἐστιν κτλ. De scriptura hujus loci etiam atque etiam dubito. At crasis κἀπαρκεῖν minime καὶ ἀπαρκεῖν sed καὶ ἐπαρκεῖν significat, id quod e v. 365 ἐπαλξίς certo apparet. Verbum ἐπαρκεῖν cum accusativo etiam Euripides in Orest. 793 conjunxit. V. 367. Libri pessime μεγάλα, pro quo recte G. Canter μέγαν emendavit. Antistrophī v. 369 sq. Unus Hermannus a vera sententia proxime abfuit. Nempe Πειθῶ h. l. est Suadela eademque culpa excusatio (die Βεῖφήτιγνυς der Ἐσθυλδ) ideoque παῖς ἄτας, culpa filia dicitur. V. 371. Libri παμμάταιον, male conjunctis verbis ἄκος δὲ παμμάταιον οὐκ ἐκρύφθη. Interpunctio a Schuetzio emendata est. Recte vero Musgravius et Meinekius haud improbane Hermannō pro παμμάταιον scripserunt πᾶν μάταιον. V. 372. Sensus hic est, non in occulto manet, sed conspicua est lux triste lucens, noxa i. e. in clara sed tristi luce conspicitur eventus mali facinoris.“ Hermannus. V. 374. Libri προσβολαῖς, sed recte προσβολαῖς Pearsonus. V. 377. πᾶνδὸν ὄρνιν Flor. Vict.; πᾶνδὸν τῶν ὄρνιν Farn. contra metrum. Recte ποτανὸν ὄρνιν sive Schuetzsius sive Pearsonus. V. 380. Libri τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε. Recte Hermannus syllabam ancipitem per se ferri posse monuit diverso genere numeri sequente. Hic tamen τῶνδε, ut Blomfieldus animadvertit, metro repugnat. Noster enim versus, ut aperte docet strophicus v. 363, longiore magisque producto vocabulo finiendus est. Scripsisse poeta videtur, τὸν δὲ τῶνδ' ἐπίστροφτον (i. e. τῶνδε ἐπιστρεφόμενον, has res curantem). Ἐπιστρέφομαι τινος quum alii dixerunt, tum Sophocles in Philoct. 616. V. 383. „τῶν Flor. Vict. τὸν Farn. ut Canterus scribendum esse vidit.“ Hermannus. V. 385. „κλοπαῖσι ut Stanlejus scribendum vidit, Farn. κλοπαῖς Flor. Vict.“ Hermannus. Strophae secundae v. 387 libri κλόνους λογιμίους τε καὶ ναυβάτας ὀπλισμοὺς, vocibus τε καὶ male positīs et metro antistrophici, qui ipse sanus est, repugnante. Recte vero H. L. Ahrens ita correxit, κλόνους τε καὶ λογιμίους ναυβάτας θ' ὀπλισμοὺς. V. 391. Libri τὸδ', sed Butleri emendationem τὰδ' Hermannus jure probavit. Frustra J. Franzius τότ'. V. 394 sq. Libri itemque scholiasta, πάρεστι σιγᾶς (σιγᾶς editio Vic-

torii) ἄνιμος ἀλοίδωρος | ᾄδιστος ἀφαιμένων ἰδεῖν. Numeros Hermannī — — — — — — — — — —
fateor me nusquam invenisse. Immo, ut recte Schuetzius, versus fuit trimeter, qui in antistrophico ut-
cunque corrupto paene integer exstat. Tum vox ᾄδιστος ad metrum plane redundat neque aliud quid-
quam est nisi vitiosa lectio pro σινᾶς sive potius σινὰς, quod alteri videtur supra scriptum fuisse:

ἀδίστος. Correxī autē fidenter, παρέσσι [τᾶδ'] ἀτιμίας ἀλοιδόρους | σγᾶς θ' ὑφειμένον ἰδεῖν, hoc est: „licet hoc loco (i. e. in aedibus Menelai) videre ignominiam concivii expertem et tristium taciturnitatem.“ Dicuntur haec de Menelao, qui post Helenae fugam silens maerebat. Incertum tamen est supplementum meum τᾶδ', pro quo possis etiā δῆτ'. Hermannus certe sententiam ex parte perspicit itemque recte scripsit σγᾶς. Ceterum Simo Karstenius probante Dindorfio ad Aeschylum Praefat. p. LXV ed. tert. in mendoso ἀδίστος latere ἥστους (i. e. αἰστούς) parum apte conjecit, Dindorfius praeterea corrupto ἀφειμένον Homericum ἀφρμείων substituit, quod etsi non prorsus ineptum est, tamen comici poetae fuerit, Menelaum facere seorsim sedentem. Tragoediae dignitas id ipsum requirit, quod ego reposui, ὑφειμένον. Anstr. v. 404. Libri μάταν γάρ εἶτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὄραν —. At neque εἶτ' ἂν cum participio construi potest et μάταν ineptum est certissimeque ortum e praegresso ματαίαν. Quodsi quis verba παραλλάξασα διὰ ἡρώων consideraverit, meam emendationem κρατεῖν (i. e. manibus prehendere) pro μάταν non rejiciet. Praeterea ὄρᾳ pro ὄραν reposui. Tum haec erit sententia: „nam si quis per quietem bona viderit manibus ea tenere sibi visus, ea quae viderit evanida rursum e manibus elabuntur.“ V. 407. Libri πτεροῖς ὁπαδοῖς absurde. Prorsus recte J. Franzius πτεροῖς ὁπαδοῦς scripsit. At Hermannus πτεροῦσδ' ὁπαδοῦσ', dativo etiam πτεροῖς praeter necessitatem mutato. V. 408. Libri κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας. Pro istis ἐφ' ἐστίας Stanlejus non improbane Hermannō verissime comici correxit ἐφ' ἐστίοις. Nam dictio δόμοι ἐφέστιοι usitata est tragicis, qui iidem κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας aut quiddam simile nusquam usurparunt. V. 410. Libri ἀφ' ἑλλάδος αἰᾶς στροφομένους, sed pro hoc dativo scholiasta genitivum στροφεμένων legit. De metro ad strophicum v. 394 satis dictum est. Sententia certo haec est: „postquam e Graecia naves una pro-

fectae sunt, luctus in unaquaque domo conspicuus est.“ Sed quae vox in corrupto αἴας lateat, plane nescio. Interim posui νεόν, ut sententiam certe declararem. V. 412. Codices δόμων, quod vix defendi potest. Recte pro eo Aurato δόμοις rescripsit, quod ipsum scholiasta legisse videtur. Praeterea pro τηλεκάρδιος cum eodem Aurato τηλεκάρδιος scribi malim. V. 414. Libri contra metrum οὐδὲ μὲν γὰρ ἐπεμψεν. Recte Porsonus ante v. ἐπεμψεν voculam τις inseruit. V. 417. Libri δόμους εἰσαφικνεῖται. Recte Hermannus et Porsonus metro postulante δόμους ἀφικνεῖται. Strophae tertiae v. 421. Libri βαρύ. Praeclara Schuetzii emendatio est βραχύν, probata illa quum aliis, tum Hermanno. V. 424. Farn. Victor. γεμίζων τοὺς λέβητας εὐθέτον, sed recte Flor. sine articulo γεμίζων λέβητας εὐθέτον. Denique εὐθέτους pro εὐθέτον primum non a Stanlejo sed Aurato correctum esse Hermannus observavit. V. 427. Pro verbis τὸν δ' ἐν, quae haud satis accurate respondent antistrophico, olim conieci τὰ δ' ἐν. Certe pro vulgari ὁ μὲν — ὁ δὲ usitatum est etiam ὁ μὲν — τὰ δὲ —, ut in sermone latino „alii — partim“. Sic in Soph. Trachin. 291 bene restitutum est, τὸν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπνυμένη λόγῳ. V. 428. Contra metrum Flor. Victor. διὰ γυναικός, pro quo Farn. pessime γε διὰ γυναικός. Verissime Hermannus διαί γυναικός, quae conjectura postmodo grammatici in Cramerī Anecd. Oxon. I p. 119, 13 auctoritate confirmata est. V. 429. Frustra Hermannus τὰ δὲ coniecit. Recte vero libri τάδε, quod jam scholiasta ad praegressa ἀλλοτρίας διαί γυναικός referendum esse vidit. V. 431. Flor. Vict. προδοίκοισιν, sed recte Farn. προδοίκοις. V. 434. Flor. Victor. εὐμορφοὶ exhibent, Farn. autem εὐμόρφως, quod utrumque plane ineptum est. Olim collato Hesychio, in quo est: Εὐμόρφων: τῶν ἐπ' ἀγαθῷ ἰδρώτων ego ipse conieci εὐμορφοὶ (i. e. postquam fortiter pugnaverunt), neque huius conjecturae poenitet. Nunc tamen Valckenarii emendationem εὐμορφοὶ ut leniorem praetuli: quae vox si utique attica est, non felices (εὐμοίρους) sed eos significat, qui gloriosa morte (μόρῳ) occubuerunt. Cf. vocabulum ταχύμορος infra v. 465 et Homericum ὀκνίμορος. Certe a metro istuc εὐμορφοὶ non abhorret. V. 435. Recte Flor. Victor. ἐχθρὰ δ', pessime vero Farn. ἐχθρῶν δ'. In participio ἔχοντας nonnulli frustra haeserunt. Nam haec vere poetica syntaxis est, — κατέχοντες κατέχοντας δ' (sive ἔχοντας δ') ἐχθρὰ ἔχοντες. Contra pronomine mere logice „αὐτοὺς“ Graecorum melici non magis utuntur, quam epici latini latino „eos“. Vide Bentlejum ad Horat. Od. III, 11, 18 atque Hermannum ad Soph. Oed. Col. v. 121. Antistrophī v. 437 sq. Libri, δημοκράτων δ' ἀράς τίνει χρεός. | μένει δ' ἀκούσαι —. Partim recte Porsonus probante Hermanno in corrupto δημοκράτων latere vocem δημοκράτων iudicavit. Quo recepto haec ita tantum interpretari licet, uti Hermannus dubitans accepit: „iratus populi rumor persolvit debitam populi imprecationem.“ At quum iratus populi rumor nihil sit aliud nisi ipsa populi imprecatio: hanc sententiam minime aptam esse liquet. Equidem ut haec intelligi possent, mutato interducto olim ita scripsi: δημοκράτων δ' ἀράς τίνει χρεός | μένει τ' ἀκούσαι —, i. e. „Gravis est civium rumor cum iracundia. Ne autem execrationes a populo ad exitum adductae debitum solvant (h. e. eventum habeant) et ne id me maneat, ut aliquid dirae rei audiam, hoc mihi curae est.“ Tum non verba μέμινά μιν μένει cohaerent, sed μένειν, sequente Infinitivo absolute dictum est, prorsus ut in Aesch. Supplic. v. 418. Tamen si forte τίνειν χρεός significare potest „poenas luere“, lenius etiam corrigere licebit: δημοκράτων δ' ἀράς τίνειν χρεός | μένειν τ' ἀκούσαι — loco ita accepto: „vereor, ne imprecationis a populo perfectae poenas luam et ne id me maneat, ut atri quid audiam.“ Optio sit penes lectorem. V. 441. Recte Flor. κελαιναὶ δ', pro quo Farn. Victor. κελαιναὶ δ' οὐν. V. 444. Scaligeri emendatio παλιντοχῇ vulgo recte comprobata est, Flor. Victor. παλιντοχῇ, Farn. παλιντοχῇ sed hic quidem cum gl. ἐναντία δυοτοχῇ. Pro τριβῇ conieciere licet τροπῇ i. e. vitae conversione. Nam etsi Verbum τριβῇ etiam de infelici vita usurpatur, ut in Aristoph. Plut. v. 526 et Soph. Electr. 602: Substantivum tamen τριβῇ potius oblectationem et iucunditatem (Zeitvertreib) significat, ut in Prometheus v. 640 et in Ar. Avv. v. 156, quam eandem vim in pedestri sermone, ut saepe apud Lucianum vox διατριβῇ habere solet. V. 447. Libri ὑπερκότως. Sed ὑπερκότως H. Grotii correctio a plerisque, in his ab Hermanno optime defensa est. V. 448, Libri βάλλεται γὰρ ὄσσοις, quod absurdum atque mendosum est. Poeta omnino ita scripsisse videtur ut ego reposui, „βάλλεται γὰρ ὄχθοις i. e. summis ut Aetna omnes tragici saepenumero usi sunt. Nam sententia ut rectissime Lobeckius ad Ajac. v. 761 p. 344 ed. sec., par esse debet Horatiano illi Carm. II, 10, 11 „feriuntque summos | fulgura montes.“ Epodi v. 455. πόλιν Flor. recte. τὴν πόλιν Farn. Vict. V. 456. Libri ἐκτῆμος, pro quo recte Hermannus duce Aurato ἐτήνμος dedit. V. 457 sq. τίς οἶδεν ἢ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψῦθος Farn. et qui

sic interpunxit τίς οἶδεν Victorius; ἢ, τοι (si supra a. p. m.) et postea ἐστίν, caetera eodem modo Flor. Valde dubiae, quantumvis lenes, meae sunt conjecturae, quas in contextu posui. Metrum ego quidem ductus versu 456 continuavi trochaicum, Sin trimeter, qui est in editione Victorii collato versu 458 retineri debet, tum vero haud improbo H. L. Ahrensii conjecturas has: τίς οἶδεν, εἴτε θεῖόν ἐστι δὴ ψῦθος. V. 459. παραγγέλλασιν pro παραγγέλλασι Porsonus. V. 460. καρδίαν, | ἔπειτ Farn. Vict.; καρδίαν, ἔπει | ἔπειτ Flor. V. 461 sq. ἔπειτ ἀλλαγὰ λόγους καμῖν ἐν γυναικός αἰμῷ, editio Victorii et ipse Florentinus. Sed pro λόγους Farn. λόγῳ, ut Schuetzius coniecerat, recte exhibet. Interpunctio non a Schuetzio ut putant primum correctae est, sed a G. Cantero, cuius verba haec sunt: „Malim sic interpungere, καμῖν, ἐν γυναικός αἰμῷ πρόπει.“ Denique ἐν post καμῖν Porsoni auctore delevit Hermannus, quos viros sequi malo, quam ἐν hoc modo transponere, ἐν ἀλλαγὰ λόγους καμῖν structura apud Euripidem frequenti. V. 464 sq. Credulitas mulierum reprehenditur. Sed verba πιθανός — ταχύπορος interpretari difficile est. Mire enim positum est vocabulum ὄρος, permire verbum ἐπινέμεται, quocum alias conjungi accusativus solet. Metro tamen haec verba bene conveniunt: ut notissima Aeschyli obscuritas potius quam librariorum stupor videatur accusandus esse. V. 466. γυναικογῆγοντον Flor. Farn. recte. At Victorii editio γυναικοκήγοντον, quam ipsius Victorii conjecturam esse, ut recte Hermannus aliquae, facile apparet.

INDEX LECTIONUM.

In ordine theologico.

- D. Gustavus Fridericus Wiggers, P. P. O.,** Academiae Senior, privatim 1) dogmatum historiam senis diebus enarrabit h. VIII; 2) encyclopaediam et methodologiam theologicam quinque diebus tradet h. IX. Publice theologiam pastorem, legum ecclesiasticarum Mecklenburgicarum ratione habita, praecipiet binis p. h. horis definiendis. In Seminarii sodalitate catechetica sodalium exercitationes horis constitutis moderari perget.
- D. Otto Carsten Krabbe, P. P. O., h. t. Decanus,** 1) privatim quinque diebus h. IX et die Veneris h. X recentiorum ecclesiae inde a sacrorum instauratione ad nostra usque tempora historiam enarrabit; 2) privatim quaternis diebus h. X artem liturgicam tradet; 3) publice in Seminarii sodalitate homileticas sodalium exercitationes die Saturni h. IX et h. X moderabitur.
- D. Fridericus Adolphus Philippi, P. P. O.,** privatim 1) symbolice et polemicam docebit sive doctrinam ecclesiasticam exponet et defendet quinque h. XI et binis horis definiendis; 2) historiam passionis et resurrectionis Domini secundum evangelia explicabit diebus Lunae, Martis et Mercurii h. XII; 3) publice alteram Petri epistolam et epistolam Judae interpretabitur diebus Jovis et Veneris h. XII.
- Lic. Joannes Bachmann, P. P. O.,** 1) privatim Genesim interpretabitur quinque p. hebdomadae h. VIII—IX; 2) privatim geographiam biblicam die Lunae, Mercurii, Veneris h. VII—VIII adumbrabit; 3) publice grammaticam Chaldaicam docebit selectaque capita explicanda proponet die Martis et Jovis h. VII—VIII.

In ordine juridico.

- D. Fridericus Raspe, P. P. O.,** tradet principia processus iudicii civilis, duce Linde, quater h. X et sexies h. XI.
- D. Otto Mejer, P. P. O., h. t. Decanus,** quinque per hebdomadam h. XII jus ecclesiasticum commune et Mecklenburgicum, h. XI jus criminum commune docebit.

- D. Georgius Guilielmus Wetzell, P. P. O.,** 1) sexies h. XI ordinem judiciorum civilium et 2) senis scholis h. XII institutiones juris romani profitebitur.
- D. Hermannus Augustus Schwanert, P. P. O.,** tradet 1) pandectas duodenis p. hebd. scholis h. VII—IX; 2) doctrinam de hereditatibus quinis p. hebd. scholis h. XII.
- D. Victor de Meibom, P. P. O.,** 1) jus mercatorium et cambiale quinquies h. IX; 2) historiam juris germanici quinquies h. X docebit.

- D. Theophilus Henr. Fr. Gaedcke,** 1) encyclopaediam juris h. c. profitebitur; 2) processum judicarium civilem quum communem tum Megapolitanum h. c. duce Martino docebit; 3) scholam civilem eamque practicam h. c. moderabitur; 4) privatissime repetitoria et examinatoria comilitonibus offert.

In ordine medico.

- D. Henricus Spitta, P. P. O.,** commodis horis docebit: 1) pathologiam et therapiam specialem et 2) medicinam forensem in usum medicorum et jurisconsultorum tradet.
- D. Carolus Strempe, P. P. O.,** docebit: 1) artem operationum chirurgicarum et ophthalmiatricarum in cadaveribus demonstrandam quater p. h.; 2) exercitationes practicas in clinico chirurgico more solito moderari perget.
- D. Hermannus Stannius, P. P. O., h. t. Decanus,** docebit: 1) encyclopaediam et methodologiam scientiae medicae bis p. h.; 2) physiologiam sexies p. h.; 3) pathologiae generalis singula capita tradet binis p. h. horis; 4) exercitationes physiologicas practicas moderabitur horis senis.
- D. Carolus Bergmann, P. P. O., h. t. Rector,** 1) anatomes e. h. partem alteram tradet; 2) exercitationes anatomicas assistente L. Gronau Prosectore dirigere perget.
- D. Gustavus Veit, P. P. O.,** 1) artem obstetriciam quater p. h. hora VII docebit; 2) exercitationes practicas in clinico obstetricio quinquies p. h. hora VIII moderabitur.
- D. Theodorus Thierfelder, P. P. O.,** 1) pathologiam et therapiam specialem quaternis diebus h. IX docebit; 2) exercitationes practicas in clinico medico quaternis diebus h. X et binis diebus horis IX et X moderabitur.
- D. Joannes Schroeder** tradet: 1) pathologiam et therapiam generalem; 2) medicinam forensem; 3) pathologiam et therapiam morborum psychi-corum. Examinatoria et repetitoria de quavis artis medicae parte cupientibus offert.

- D. **Theodorus Ackermann** tradet 1) privatim urologiam s. doctrinam de natura urinae in corpore sano et aegroto binis horis; 2) privatim demonstrationes pharmacognosticas binis horis; 3) gratis artem formulas medicas concinnandi semel p. h.
- D. **Augustus Classen** tradet: 1) chirurgiae partem primam horis quaternis; 2) de morbis oculorum gratis disseret horis binis.

In ordine philosophico.

- D. **Franciscus Volemarus Fritzsche**, P. P. O., 1) publice quaternis diebus h. VIII Terentii Phormionem explicabit; 2) privatim binis diebus h. VIII Aristophanis Thesmophoria zusas interpretabitur. Tum exercitationes Seminarii philologici moderari perget, in quo odae Horatii selectae et Platonis Crito itemque Socratis apologia pertractabuntur. Postremo de studio linguae latinae scholas offert privatissimas.
- D. **Johannes Roeper**, P. P. O., 1) publice docebit elementa anatomes plantarum die Saturni h. X—XII; 2) privatim botanicae generalem exponet demonstrationibus et exercitationibus illustrandam senis diebus h. VII; 3) de herbis in pratis et sylvis nascentibus disseret diebus Mercurii et Jovis h. XI; 4) itinera botanica instituet die Saturni horis pomeridianis.
- D. **Eduardus Danielus Henricus Becker**, P. P. O., 1) senis diebus h. III agros metiendi formasque delineandi doctrinam, adjunctis exercitationibus practicis tradet; 2) culturam plantarum agrestium, demonstrationibus illustrandam, quater p. h. docebit h. X.
- D. **Ludovicus Bachmann**, P. P. O., privatim 1) Sophoclis Trachinias bis p. h.; 2) Callimachi hymnos bis p. h.; 3) Horatii Satiras bis p. h. interpretabitur. Privatissime, quaternis diebus, de veterum Indorum et Aegyptiorum mythologia disseret.
- D. **Hermannus Karsten**, P. P. O., h. t. Decanus, docebit 1) publice astronomiam popularem bis p. h.; 2) privatim geometriam analyticam quater p. h.; 3) privatim geologiam quater p. h.; 4) privatim physice experimentalem una cum collega amicissimo Schulze octies p. h. Privatissima proponit collegia de qualibet matheseos vel physices parte.
- D. **Franciscus Schulze**, P. P. O., 1) chemiam docebit et experimentis illustrabit, quotidie h. X—XI; 2) physicam docebit et experimentis illustrabit, una cum collega conjunctissimo Karsten, horis definiendis; 3) exercitationes chemicas moderabitur diebus Martis et Veneris h. II—VI; 4) privatissime agronomiam tradet et exercitationes agronomicas instituet.
- D. **Erwinus Nasse**, P. P. O., 1) encyclopaediam scientiae politicae h. XI; 2) politicam quinis diebus h. XII docebit.
- D. **Reinholdus Pauli**, P. P. O., 1) rerum Germanicarum partem priorem, origines et imperium, tradet quinquies h. VIII; 2) aevi recentioris historiam inde a medio saeculo praeterito usque ad tractatum Viennensem enarrabit quinquies h. XII.

D. Carolus Bartsch, P. P. O., 1) mythologiam Germanicam ter p. h. docebit; 2) artem diplomaticam bis p. h. tractabit; 3) de Goethii Fausto singulis p. h. scholis disseret; 4) exercitationes Seminarii philologici germanici moderabitur quaternis p. h. scholis.

D. Fridericus Francke, P. P. E., 1) publice anthropologiam psychicam s. psychologiam praecipiet quaternis p. h. diebus; 2) privatim logicam quinis diebus docebit; 3) metaphysicam exponet senis diebus; 4) lineamenta historiae philosophiae designabit quaternis p. h. diebus.

D. Georgius Nicolaus Busch, P. P. E., privatim 1) binis diebus h. III—IV Quinctiliani librum decimum interpretabitur; 2) quaternis diebus h. III—IV Aeschyli Prometheum explicabit; 3) quaternis diebus h. IV—V antiquitates Romanas illustrabit. Praeterea exercitationes societatis philologicae privatae moderari perget.

D. Eduardus Schmidt, P. P. E., adversa valetudine impeditus lectiones nullas habebit.

D. Carolus Weinholtz 1) introductionem in philosophiam, ex conspectu suo, tradet; 2) de principiis philosophorum tam veterum quam recentiorum historice et critice disseret.

D. Julius Robert 1) privatim quater p. h. de lingua Gallica scholas habebit; 2) privatim bis p. h. exercitationes in eorum usum moderabitur, qui linguam francogallicam aliquando docturi sunt; 3) gratis bis p. h. historiam litterarum francogallicarum docebit.

D. Ferdinandus de Roda artem harmoniologiae musicae et syntheticae et analyticae illustrabit. Praeterea in Seminarii sodalitia cantum liturgicum publice docebit. Postremo exercitationes chori symphoniaci a commilitonibus instituti moderari perget.

Bibliotheca extra ferias patebit quaternis diebus h. XII—I, festis et solis diebus exceptis, tum etiam quolibet Mercurii et Saturni die h. XI—I, **Museum** autem die Lunae h. II—IV commilitonibus nostris aliisque aperietur. Peregrinas linguas velut Anglicam discendi occasio data est. Sunt etiam magistri publice constituti, qui alias quasdam artes liberales profiteantur.

Summo academiae magistratu hoc tempore fungitur

Carolus Bergmann, M. D.

Praesidet ordini Theologorum **Otto Krabbe, Th. D.**

Juris consultorum **Otto Mejer, J. U. D.**

Medicorum **Hermannus Stannius, M. D.**

Philosophorum **Hermannus Karsten, Ph. D.**